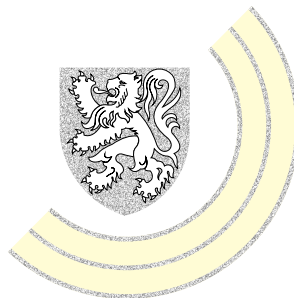

Nr. 11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

23 november 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 11

Dinsdag 23 november 1999

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstelling van een besluit ter uitvoering van artikel 90bis van het Bosdecreet met betrekking tot de compensatieverplichting bij ontbossing	1
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het teveel aan middelen uit het Gemeentefonds, ontvangen door de stad Leuven	2
Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de eisen van de non-profitsector	3
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van minderjarige prostituees	3
Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het pesten van kinderen door leerkrachten	4
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen voor een integraal Vlaams werkgelegenheidsbeleid	5
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.40 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jozef Browaeyts, Pieter Huybrechts, Roland Van Goethem, Tuur Van Wallendael : gezondheidsredenen ;

Johan De Roo en Bart De Smet : buitenslands ;

Johan Demol en Jan Penris : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Bruno Tobbac tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstelling van een besluit ter uitvoering van artikel 90bis van het Bosdecreet met betrekking tot de compensatieverplichting bij ontbossing

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Tobbac tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de opstelling van een besluit ter uitvoering van artikel 90bis van het Bosdecreet met betrekking tot de compensatieverplichting bij ontbossing.

De heer Tobbac heeft het woord.

De heer Bruno Tobbac (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb ondertussen begrepen dat ik een positief antwoord zal krijgen op mijn vraag. Ik zal ze toch stellen.

Op 18 mei 1998 paste het Vlaams Parlement artikel 90bis van het Bosdecreet aan, waardoor ontbossing onder welbepaalde voorwaarden opnieuw toegela-

ten is in gebieden met een welbepaalde bestemming. Men is verplicht te compenseren wat er wordt ontbost. In sommige gevallen gaat het zelfs om een dubbele compensatie. Om die compensatieplicht te doen gelden, moest de Vlaamse regering een besluit uitvaardigen om deze plicht dege-lijjk en praktisch uit te werken.

Tot op heden is dat nog niet gebeurd. Nu zijn er ondertussen in Balen en Westerlo al ontbossingsvergunningen afgeleverd, in respectievelijk De Straalbossen en Het Patersbos. Bij deze ontbossingen werd blijkbaar niet voorzien in compensaties.

Wat is de Vlaamse regering van plan ? Komt er een compensatiebesluit ? Zo ja, wanneer ? Ik heb begrepen dat dit besluit inderdaad op stapel staat, maar wat zult u doen met de ontbossingsvergunningen die ondertussen zijn afgeleverd op basis van artikel 90bis, maar die niet vergezeld gaan van de nodige compensaties en dus in strijd zijn met het Bosdecreet ? Welke stappen overweegt de Vlaamse regering ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, er is inderdaad een probleem met de toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet. Dit artikel werd gewijzigd op het einde van de vorige kabinetsperiode, zodat het moratorium op ontbossing werd versoepeld. Zo werden bepaalde ontbossingen mogelijk op voorwaarde dat er voorzien werd in compensaties.

Daarvoor was inderdaad een uitvoeringsbesluit nodig. De vorige Vlaamse regering heeft een ontwerp van besluit goedgekeurd en voor advies door-gestuurd naar de Raad van State. In dat ontwerp was die compensatie opgenomen. Deze kan drie vormen aannemen : ofwel doet de aanvrager zelf een compenserende bebossing, ofwel laat hij dit doen door derden, ofwel stort hij een bosbehouds-bijdrage, die kan worden gebruikt voor andere bebossingen.

Het decreet met het gewijzigde artikel verscheen eind september in het Belgisch Staatsblad. Wie nu een ontbossingsvergunning aanvraagt, kan die eigenlijk niet krijgen omdat er nog geen uitvoeringsbesluit is over de compenserende maatregelen.

Over de gebeurtenissen op het terrein heb ik een rondvraag verricht bij mijn buitendiensten. De exacte cijfers inzake ontbossingen die ondanks deze niet echt wettelijke regeling werden toegestaan, zijn me niet bekend. Dit ressorteert immers

Dua

onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen. Men heeft me echter meegedeeld dat de meeste gemeenten zich aan het decreet hebben gehouden, en dus hebben geweigerd. Ook mijn diensten, en meer bepaald de afdeling Bos en Groen, hebben consequent een negatief advies uitgebracht.

De door u aangehaalde gevallen werden me gemeld. Ondanks sterk aandringen van Bos en Groen werd daar toch een ontbossingsvergunning gegeven. Ik vermoed dat het tot die twee gevallen zal beperkt blijven. Wat moet hiermee gebeuren? Strikt genomen is dit een onwettige vergunning. Ik heb dit een aantal weken geleden met mijn diensten besproken, en we zijn tot de volgende houding gekomen: we zijn van mening dat er geen heksenjacht moet worden georganiseerd. De geest van het decreet is immers dat men mag ontbossen, maar moet compenseren. In het kader van een behoorlijk bestuur moeten we die geest respecteren. Er werd dus nog niet opgetreden. Als er echter klacht wordt ingediend tegen die vergunningen, dan zullen deze waarschijnlijk worden geschorst.

Mijnheer Tobback, of u bezit telepathische gaven, of u hebt een goede tipgever: ik heb inderdaad goed nieuws. Eind vorige week hebben we het advies van de Raad van State ontvangen. Mijn diensten herwerken nu op basis van het advies de besluittekst. Dit punt zal vrijdag bij hoogdringendheid worden besproken door de Vlaamse regering. Deze zaak moet immers dringend worden geregeld. Ik vermoed dat deze kwestie tegen het einde van deze maand zal zijn opgelost.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Het stemt me uiteraard gelukkig dat het besluit er komt. Ik kan ook begrijpen dat u niet van plan bent om een heksenjacht te organiseren en om de vergunningen voor ontbossingen ongedaan te maken. Dat brengt uiteraard niet veel op. Ik hoop wel dat u een poging onderneemt om ervoor te zorgen dat de compensatie in de gemeenten er wel degelijk komt. Voor alle duidelijkheid: dit is louter te wijten aan telepathische gaven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het teveel aan middelen uit het Gemeentefonds, ontvangen door de stad Leuven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Ceysens tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het teveel aan middelen uit het Gemeentefonds, ontvangen door de stad Leuven.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, blijkbaar heeft de stad Leuven de voorbije jaren 66 miljoen frank te veel gekregen. U zult dat afhouden van de dotaties. Het laatste woord is daarover nog niet gezegd. Vandaag interesseert me bij wie de fout lag. Is dit de exclusieve verantwoordelijkheid van de Vlaamse administratie?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Het antwoord is ja.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Het laatste woord is hierover nog niet gezegd.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Het betrof een tikfout. In plaats van 56.000 inwoners had men Leuven 72.000 inwoners toegemeten. De stad is daarvan op de hoogte gebracht op 26 januari 1999. Er was een afspraak gemaakt dat de terugbetaling niet ten laste zou komen van de begroting 1999, maar zou worden gespreid over drie jaar. De stad was dus perfect op de hoogte van deze beslissing. Mensen die te veel pensioen ontvingen of van de belastingen teveel betaald krijgen, moeten dat ook terugbetalen. Dat is het principe van de onrechtmatige verrijking of de verrijking zonder oorzaak, zoals in het Burgerlijk Wetboek staat.

Mevrouw Patricia Ceysens : Het laatste woord is daarover nog niet gezegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de eisen van de non-profitsector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Martelaer tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de eisen van de non-profitsector.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, het rommelt weer in de verzorgingssector. Volgende vrijdag zal er waarschijnlijk een betoging plaatsvinden. Werknemers uit de non-profitsector, met name de gehandicapten-, bejaarden- en bijzondere jeugdzorg en de kinderopvang komen op straat.

We kennen de eisen van het vakbondsplatform. Het gaat onder meer over werkdrukvermindering, gelijk loon voor gelijk werk, en problemen met betrekking tot het einde van de loopbaan. Welk standpunt zult u innemen tegenover die eisen ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is inderdaad zo dat volgende vrijdag een eerste actiedag wordt van de witte woede. Er is een stakingsaanzegging in de kinderdagverblijven van de kinderverzorgsters. Wat de andere sectoren betreft, is er een brede oproep om te komen betogen in Brussel.

De Vlaamse regering heeft – net als de federale – de eisen van het gemeenschappelijk vakbondsfront ontvangen, en zoals u al zei, zijn een aantal eisen aan de Vlaamse regering gericht. In de kinderopvang vraagt men de harmonisering van de lonen. Men vraagt de afschaffing van de nepstatuten en de regularisatie van de bestaande nepstatuten. Men vraagt een loonsverhoging met 3 percent, een uitstapregeling einde loopbaan en de 35-urenweek. Bovendien streeft men naar een meer gestructureerd overleg met de sector.

Ik werk momenteel aan een nota die vrijdag op de ministerraad zal komen. Ons antwoord op de vak-

bondseisen moet zich situeren in een ruimere context, namelijk de garantie van een kwaliteitsvolle en betaalbare zorg in de volgende eeuw. Ik verwijs vooral naar het tekort aan verzorgenden en aan kandidaat-verzorgenden.

Ik kan of wil niet vooruitlopen op het concrete antwoord aan de vakbonden, dat vrijdag zal klaar zijn.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Uw antwoord stemt me hoopvol. Ik reken op een constructieve oplossing.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van minderjarige prostituees

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van minderjarige prostituees.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u hebt gisteren aangekondigd dat u in 100 miljoen frank en een aantal maatregelen voorziet voor de opvang en begeleiding van minderjarige prostituees. Dat is op zich een edelmoedig doel, ware daar niet de verborgen agenda.

Immers, 99,9 percent van die onschuldige minderjarige prostituees zijn illegalen, naar hier gelokt door mensensmokkelaars. Uiteraard is dit een wansmakelijk en verwerpelijk gegeven, maar zal de opvang en begeleiding, in open centra overigens, niet het omgekeerde effect hebben ? Als men zoveel eieren legt onder deze groep, riskeert men dat nog veel meer illegale minderjarige prostituees naar onze grote steden trekken. Denkt u niet dat uw beleid een omgekeerd effect zal hebben van wat u beoogt ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer Dewinter, de creativiteit waarmee u steeds weer verborgen agenda's ontdekt, blijft me verbazen.

Vorig weekend werd de tiende verjaardag van het Kinderrechtenverdrag gevierd. Er werd vooral gepraat over een betere participatie van onze kinderen aan onze maatschappij. Uiteraard geldt dat ook voor kinderen zonder papieren en zonder begeleiding. Deze groep heeft extra aandacht nodig. Vaak verblijven zij in gesloten centra, bij volwassenen. Ik wil tevens de toenemende en schrijnende kinderprostitutie onder de aandacht brengen.

Op de begroting staat 100 miljoen frank ingeschreven voor de uitvoering van de resolutie van het Vlaams Parlement om bijkomende voorzieningen te creëren voor de problemen in de bijzondere jeugdzorg. Een deel van die 100 miljoen frank gaat naar de opvang van minderjarigen zonder papieren en minderjarigen die in de prostitutie zijn terechtgekomen. We werken dit nu uit. De begroting moet nog worden goedgekeurd, maar we verwachten daar geen problemen rond. De resolutie van het Vlaams Parlement is immers gericht op kinderrechten. Binnen de bijzondere jeugdzorg heeft de problematiek van deze doelgroep met kinderrechten te maken.

In onze instellingen voor bijzondere jeugdzorg zitten minderjarigen die uit de prostitutie willen stappen, maar moeilijk een opvang vinden. Deze jongeren zijn met valse motieven naar hier gelokt, bijvoorbeeld met de belofte van een opleiding of werk, en zijn in de prostitutie terechtgekomen. We willen specifiek voor deze minderjarigen in een aangepaste opvang voorzien. Dat zal misschien in Aalst zijn, maar dat is nog niet zeker.

Het ligt in onze bedoeling om deze minderjarigen op te vangen en, overeenkomstig het Kinderrechtenverdrag en de Conventie van Den Haag, begeleid terug te brengen naar hun land van herkomst en hun gezin, dat hen heeft zien vertrekken met andere bedoelingen dan het werken in de kinderprostitutie.

De verborgen agenda, waarover u spreekt, om vreemdelingen aan te trekken, zie ik niet. Het is integendeel de eerste keer dat we in dit land een voortdurend groeiend probleem structureel proberen aan te pakken. We zullen er ook met de federale collega's over praten om het probleem bij de bron aan te pakken in de landen van herkomst, waar de kinderen worden geronseld. We nemen dus, in overeenstemming met het Kinderrechtenverdrag, onze verantwoordelijkheid op ten aanzien

van kinderen die hier verblijven en geen rechten hebben.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mevrouw de minister, ik besef dat dit thema gevoelig ligt, en ben bijzonder tevreden met uw antwoord. Ik vreesde dat het de bedoeling was hiervan gebruik te maken om een zoveelste opening te creëren om illegalen zo veel mogelijk te regulariseren en hier te houden, in plaats van te doen wat moet worden gedaan, namelijk hen uitwijzen naar het land van herkomst.

U hebt me overtuigd omdat u zei dat het niet alleen de bedoeling is om hen op te vangen en te begeleiden, maar ook om hen begeleid te laten terugkeren naar hun eigen families. Ik heb dat goed genoteerd. Onze belangen zijn op dit punt dezelfde.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het pesten van kinderen door leerkrachten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Janssens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het pesten van kinderen door leerkrachten.

Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vorige week vrijdag heeft de kinderrechtencommissaris een persconferentie gegeven naar aanleiding van het voorleggen van het eerste jaarrapport. Het is geenszins mijn bedoeling om vooruit te lopen op de zaken : we krijgen hier in het plenum binnenkort een ruime toelichting over. Er was echter veel belangstelling, en een aantal dingen sprongen in het oog. Ik veroorloof me er vandaag al een vraag over te stellen.

Zo werd het onderwerp pesterijen op school aangesneden, maar dan van leerkrachten tegenover leerlingen. We zijn jammer genoeg al vertrouwd met pesterijen en plagerijen door klas- en leeftijdsgenoten, en er werden projecten opgezet om kinderen assertiever te maken en hun sociale vaardigheden bij te sturen. We kennen ook het fenomeen

Janssens-Vanoppen

van agressie van leerlingen tegenover leerkrachten. Het probleem dat nu werd gesignaleerd, is echter van een andere orde. Het gaat om leerkrachten die hun leerlingen pesten.

Dit hoeft niet te worden overdreven, maar er zijn toch een twintigtal dossiers waarvan de kinder-rechtencommissaris zei dat ze gegrond zijn. Leerlingen hebben recht op een goed pedagogisch klimaat op school, en in de klas moet er een goede relatie zijn tussen leerlingen en leerkrachten. De volwassene, in casu de leerkracht zelf, moet waarborgen dat deze relatie gezond kan blijven. Dit heeft mijns inziens ook te maken met beroepsethiek.

Ik vind het dan ook bijzonder belangrijk dat dit signaal werd gegeven. Hoe kijkt de minister tegen deze problematiek aan? Wat denkt zij te kunnen ondernemen?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Deze vraag wordt hier terecht gesteld. In het verslag van de kinder-rechtencommissaris werden inderdaad 23 klachten opgenomen in verband met pesterijen door leerkrachten. Het spreekt vanzelf dat dit niet kan, al was het maar omdat elke leerkracht of opvoeder in de eerste plaats een voorbeeldfunctie vervult. Als in de maatschappij één persoon zich niet aan dergelijke praktijken mag schuldig maken, dan is het precies de leerkracht.

Vorig jaar heeft mijn voorganger een bijzonder interessant rapport voorgesteld met betrekking tot een actieplan voor het oplossen en voorkomen van antisociaal gedrag. In dat rapport wordt hoofdzakelijk gesproken over het welbevinden van leerlingen op school en, daarmee samenhangend, het welbevinden van leerkrachten. Ik heb dat verslag nog even doorgenomen, en er blijkt nauwelijks gesproken te worden over het pestgedrag door leerkrachten. Misschien komt dit wel omdat het al te evident is dat zoiets niet zou mogen gebeuren. Uit het verslag van de kinder-rechtencommissaris blijkt echter dat de realiteit schrijnend is.

Ook de stad Leuven heeft een rapport gepubliceerd over het welbevinden van kinderen, waarin het mogelijke uitstootgedrag iets uitvoeriger aan de orde komt. In dat rapport heeft men het expliciet over pesterijen, zij het hoofdzakelijk over pesterijen tussen leerlingen onderling.

Het is evident dat vooral de inrichtende machten, de directies en de ouders daar moeten op toezien. Ik roep de ouders en de leerlingen dan ook op om dergelijke problemen onmiddellijk te melden zodat gepaste maatregelen kunnen worden getroffen. Ik zal in elk geval contact opnemen met de kinder-rechtencommissaris zelf om de problematische situaties te onderzoeken, om te bekijken hoe deze ontstaan zijn en wat de achterliggende redenen zijn. Ik zal daar de nodige conclusies uit trekken.

De voorzitter : Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen : Ik dank de minister voor haar bemoedigend antwoord, en pleit ervoor om de aandacht van de ouderverenigingen op een positieve manier te blijven vestigen op deze problematiek.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen voor een integraal Vlaams werkgelegenheidsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de plannen voor een integraal Vlaams werkgelegenheidsbeleid.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren vernamen we via de pers dat Vlaanderen, na afloop van het Vesoc-overleg, een volledig zelfstandig werkgelegenheidsbeleid gaat voeren. Er zou zelfs sprake zijn van het afsluiten van Vlaamse CAO's, maar daar zal ik het vandaag niet over hebben.

Vandaag zou ik het willen hebben over de verklaringen van onze minister-president in het radioprogramma Actueel. Hij verklaarde dat er onderhandelingen worden gevoerd voor het overhevelen van de trekkingsrechten die betaald worden in het kader van de tewerkstellingsakkoorden. Het zou de bedoeling zijn die gelden definitief naar Vlaanderen over te hevelen, zodat Vlaanderen die middelen volledig zelfstandig kan besteden voor de doelen die het zelf vooropstelt.

Laurys

Op dit ogenblik worden die middelen volledig aangewend voor rechtstreekse tewerkstelling in het kader van de zogenaamde activering van de werkloosheidsvergoeding. Het gaat daarbij om 50.000 mensen, goed voor 35.000 voltijdse equivalenten. Denk aan DAC'ers, gesco's, enzovoort. Uiteindelijk komt dit neer op een kostprijs van 20 miljard frank, waarvan 6,7 miljard wordt gedragen door die trekkingsrechten.

Ik veronderstel dat het niet de bedoeling van de Vlaamse regering is om tewerkstellingsplaatsen af te bouwen. De regering zegt dat deze middelen, nodig voor het voeren van een eigen werkgelegenheidsbeleid, moeten worden aangewend voor een ander beleid. Dit impliceert dat die middelen ook op een andere manier zullen worden besteed.

Mijnheer de minister, wat zullen de accenten van dit werkgelegenheidsbeleid zijn? Hoe zullen de middelen worden aangewend als ze naar Vlaanderen zijn overgeheveld? Zullen de jobs die nu met nepstatuten worden ingevuld, behouden blijven, of zullen de middelen worden aangewend om de betrokkenen in het normale economische circuit aan het werk te helpen? Wat zal er in dat laatste geval overblijven voor de andere jobs in de social-profit-sector?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laurys, het klopt dat de Vlaamse regering gisteren voor het eerst met de sociale partners heeft overlegd. Naar aanleiding van onze eerste formele bijeenkomst hebben we benadrukt dat het ieders intentie is om een echt Vlaams autonoom werkgelegenheidsbeleid te voeren. Er werd inderdaad gepraat over de zogenaamde Vlaamse CAO's en over de wijze waarop wij ons inpassen in de federale startbanen. Dat laatste zal vooral een verhaal van sociaal overleg, vorming en opleiding worden. Ook daarover bestond eensgezindheid.

De regularisatie van de nepstatuten past in het Vlaams werkgelegenheidsbeleid. Ook over dat

punt waren de sociale partners en de Vlaamse regering het volledig eens. De eerste grote voorwaarde voor de regularisatie van de nepstatuten is het omzetten van de trekkingsrechten. Aan Vlaamse kant is iedereen het ermee eens om die omzetting te bepleiten. We pleiten daarenboven ook voor de indexering van de bedragen. Daardoor zullen we de statuten kunnen omzetten als er niet langer sprake is van een tewerkstellingsprogramma maar van reguliere arbeid.

Het is geenszins de bedoeling om jobs af te nemen. Met het Vlaams werkgelegenheidsbeleid willen we er, ondanks de krappe arbeidsmarkt, voor zorgen dat elke vacature wordt ingevuld, of met andere woorden dat iedere werkloze aan werk geraakt. We kunnen het ons permitteren om de lat zo hoog te leggen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik no-teer dat nog niet alle problemen zijn opgelost. We zullen de zaak met aandacht blijven volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 1 december 1999 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.08 uur.*